הכל ממירין פרק ראשון תמורה ח.

בבכור נאמר לא תפדה. פדיון אין לו שיכנס הפדיון בקדושה והוא יצא לחולין: **אכל נמכר הוא.** כד) ונאכל בקדושה וזו היא קדושה שלא ישתנו באיטליז ולא ישקלנו בליטרא: **אימא סיפא.** דקרא דלא תפדה: **ריפא.** דקרא בכעל מום לחכי דייקינן ונמכר הוא וקופיה דכתיב ואת דמם תזרוק כתם: **כולד שפחפה.** כה) ואין יודע לו זה כהן ולו זה עבד: **משחררין זה אם זה.** כל אחד ואחד כותב אם אני הרב ואתה העבד הרי אתה בן חורין ויהיו מותרים שניהן בכת ישראל: **ושניהם אוכלין בתרומה.** כל זמן שלא שחררו זה את זה בעבד כהן נמי אכיל בתרומה: **ואוכלין חלק אחד על הגורן.** כלומר כשהיהן ביחד נותנין להן תרומה בכית הגרנות אכל לאחד מהן אין מוכלין עד שיבוא תמיהו דשמא זה הוא העבד. ופכיהא ליה להאי תנא דאין מוכלין תרומה לעבד אלא אם כן רבו עמו דילמא אמי לאקוביה ליתמין: **וכבוכר.** כו) של הני תערובות אם נולד בכור בהמה בעדרן ירעה כו' כדמפרש: **מאי שנא דידן מדידהו דידן נמי.** אין לו מקנה עד שיומם. והשתא מאן דקא מוחיב לא אסיק לדעתיה סיפא דקתני יאכל במומו בעליה ואילו דידן הוה יהכיון ליה לכהן במומו ורב נחמן משני לה הכי במסקנא דמילתא: **אלא לאו בומן המקדש.** ודידן הוה יהכיון לכהן לאקרוביה ואילו דידהו כה) כזי להו אע"ג דכהן נמי מיחיב בהמתו בבכורה כדאמרינן כו) בבכורות נפרק שני נמשנה (דף יג.) לא נפטרו אלא מדידן הכן ופטר חמור הני ירעו משום כ) דבשאר בכורות כהן אינו מפקיד לנוס שמקריב הוא עצמו את אימוריו בכור ואוכלו אכל הני (ג) דאיכא חד (א) דזר אי הוי יהכיה בכורה לאקרוביה הו לא אכלי מיניה דבכור הם בזמן המקדש אינו נאכל לזרים כדאמרינן בחיהו מקומן (וזמיש דף ט.) הבכור נאכל ליהנים אלכן יראה ולכשיסתאב יאכלנו במומו בכל חד וחד אמר לכהן אני כהן ובכור אני אוכלנו דכיון דנפל בו מום אין בו אלא איסור גזל והכא איסור גזל נמי ליכא דשמא זה כהן חזקה בו והמוליא מחבירו עליו הראיה: **שפיר.** משום הכי יש בידו כח לשהותו ולומר שמא כהן אני חכיתי בו תחילה ולא אתנו לכהן ואמתין עד שיסתאבו: **אלא אי אמרת ליה.** לכהן בבכור מחיים אמאי שבקתן ליה לאפקועיה ממזבח ליתי גזבר ולשקליה ולימחיה לכהן מעלית דהא אין בו זכייה אלא ממזבח ואילו אלא ודאי אית ליה (ג) זכייה מחיים בבכור מם דהא ודאי כמס קמיילי דקתני ירעו עד שיסתאבו: **לעולם בומן הזה.** ומשום הכי יראה דלא חזי להקרבה (ג) ודידן יהכיון לזו לכהנים כמומייהו דאע"ג דהומם ומותר לזרים מיהו איסור גזל איכא אכל הנך תערובות ליכא איסור גזל דכל חד אומר אני בכו וחוכה אני בו וממון המוטל בספק הוא והמוליא מחבירו עליו הראייה: **בסמפה.** גבי עיר הנדחת כתיב (דברים יג) ואת בהמתה לפי חרב. בהמתה משמע בהמה דיהה שאין לגבוה חלק בה: **פרט לכסף מעשר שני שכה.** ואליבא דמ"ד מעשר שני ממון גבוה הוא [קדושין נד.]: **אין עושין עיר הנדחת בו'.** בס"ק דסנהדרין [נח.] מפרש טעמא: **פייונו בהמתה.** דכהן אוכל את הבכור ושראל את המעשר ואין לגבוה חלק בהן: **שפיר.** משום הכי אינטריך קרא למעוטיה דלא נו) נפיק משלגה [דברים יג] ולא שלג שמים כ) דהאי לאו שלג שמים הוא דזכה כהן בגוויה. ל"א אלא פשיטא בהם [ג] והא מעטיו לה בתמורת בהמתה אלמא ממונא דכהן הוא ומיפרשא נמי בלישנא קמא מדמלאיטעריך למכתב בהמתה ולא נפקא ליה מהאלה שמע מינה אלא ליה לכהן זכייה בגוויה מחיים: **ברכות קדשים קלים.** שאם הפקיד שלמים לו מוכיר לו מעשר אצל תביהו וכפר ונשבע והודה משלם קרן וחומש וקרבן שבועת הפקדון לפי שהם ממונו וקרינא ביה וכחם בעמיתו [ויקרא ה]: **בן עזאי אומר ברכות שלמים.** קאמי דודאי הן ממונו אכל מעשר לא דאיהו לאו ממונו הוא כ) ולא יכול למוכרו מי ולא שמוע לה אם ולא בעל מום וכהי מפרש בפרק מרבעה אמות מזיקין [ב"ק יג.]: **לא אמר בן עזאי אלא בבכור.** שהפקיד לו [כהן בכורו] אצל אחר וכפר ונשבע מ)(והודה) אצל שלמים נו) לא היה ממונו הוא ואחילא עלייהו קדושה שטעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ומעשר נמי לא הוא ואינו יכול למוכרו והכי מפרש בפרק קמא דמזיקין [ב"ק יב ע"ב]: **מה דומיא דשלמים קמני.** ושלמים בזמן הזה ליכא: **כה) דאי בבעל מום מה דומיא דשלמים קמני.** ושלמים ודאי שלמים תמימים קא מרכי דתמונון הוא דאין בהם מום כלל ואינו בין הם לבעל מום משום דהם איכא לתימר לא זכי ביה כהן אלא משלמן גבוה והיינו מהקטרת אימורים ובעל מום דלית ביה הקרבה זכי ליה רחמנא מיד אכל גבי שלמים דישראל ליכא לתימר ישראל משלמן גבוה כו) זכי הלכך לא שנא בעלי מומין מחיים זכי בהו: **אלא לאו בכסף.** וקא מחייבי לכופר נ)ובכבור כהן שבועה אלמא ממונא דכהן הוא מ) [ד"מ](ובכבור):

אימא סיפא את דמם תזרוק על המזבח. אסיפא דקרא קאמר: **בבבור** נאמר לא תפדה. דלעולם הוא בקדושתו לענין דאינו נמכר באיטליז ואין נשקל בליטרא: **ובמאי אילימא בבעל מום היינו בהמתה.** ואם תאמר לימא דאתיא כדכנן דאמרי דאלו ממוניה הוא מא) וי"ל דעיקר הקושיא אינה אלא ממעטר דלכ"ע בעל מום ממוניה הוא. הרמ"ה:

אילימא בזמן הזה **והא דומיא דשלמים קתני.** וכפ"ק דבכ"ק (דף יב:) פרש"י דבזמן בית המקדש איירי דהא קרא בשבועת הפקדון איירי בזמן בית המקדש הוא דמחייבין ליה אשם ונרחה דמש"ה נקט הכא דומיא דשלמים ולא רצה לומר כדפרש"י בכ"ק (שם) משום דבאלאו הכי צריך לומר דומיא דשלמים כדי להוכיח דבהם איירי ולא בבעל מום כדאמרינן בסמוך:

איתיביה מ)בבכור נאמר לא תפדה ונמכר הוא במאי עסקינן אילימא בזמן הזה אימא סיפא ואת דמם תזרוק על המזבח בזמן הזה מי איכא מזבח אלא פשיטא בזמן שבית המקדש קיים ובמאי מ) אילימא בבעל מום אימא סיפא ואת דמם הזרוק על המזבח ואת חלבם תקטיר מ) מי חזי להקרבה אלא מ) לאו בתם וקתני נמכר הוא (אלמא אית מ) להו לכהן זכייה בגוויה) מידי איריא רישא בבעל מום סיפא בתם: מתיב רב משרשיא מ)בהנת שנתערבה ולדה בולד שפחתה מ) [א] הגדילו התערובות מ)משחררין זה את זה ושניהם אוכלין בתרומה וחולקין חלק אחד מ) על הגורן כבורן ירעו עד שיסתאבו ויאכלו במומן מ) במאי עסקינן אילימא בזמן הזה מאי שנא דידן ומאי שנא דידהו דידן נמי מומין בעינן אלא לאו בזמן שבית המקדש קיים אי אמרת בשלמא אית מ) להו לכהן זכייה בגוויה שפיר אלא אי אמרת לית ליה מ) ליתי גזבר ולישקלא לעולם בזמן הזה ודקא קשיא לך מאי שנא דידן מ) ומאי שנא דידהו אנן יהבינן ליה לכהן במומייהו אינהו כיון דאיכא בהו מקצת מ) כהן מפקע ליה לכהנים: ל"א (מ) בזמן הזה מאי איריא בכורות דהלין ספיקות אפילו דידן נמי ירעו אלא פשיטא בזמן שבית המקדש קיים ואי בבעל מום ירעו עד שיסתאבו הא מסואבין וקיימין אלא פשיטא בתמין מ) (מ)והכי הוא דלא מזבני) (כ) ודאי לעולם בזמן הזה מאי קשיא לך אפי' דילן נמי ירעו מ) לא מצינו מדחית ליה לכהן דלא אית כאן ספק כהונה הני ספיקות מדחו לכהן כל חד וחד א"ל לכהן מ) דאנא כהן ואנא כהן: מיתיבי מ)ר"ש אומר 2בהמתה 2פרט להבמת בכור ומעשר שבה 3שללה פרט לכסף מ) מעשר שני שבה במאי עסקינן אילימא בזמן הזה מי איכא עיר הנדחת והתנן מ) אין עושין עיר הנדחת אלא בב"ד של שבעים ואחד אלא פשיטא בזמן שבית המקדש קיים ובמאי אי נימא בבעל מום מ) היינו בהמתה אלא פשיטא בתם ואי אמרת בשלמא אית ליה זכייה בגוויה שפיר אלא אי אמרת לית ליה למה לי מ) מבהמה [ב] תיפוק ליה משללה ולא שלל שמים לעולם בבעל מום ודקא קשיא לך היינו בהמתה מי שנאבל בתורת בהמתה מ) יצאו בכור ומעשר כ) שאינו בכלל בהמתה דתנן מ) כל פסולי המוקדשין נמכרין באיטליז מ) (ונשחטין באיטליז) ונשקלין בליטרא חוץ מן הבכור ומן המעשר שהנאתן לבעלים כמ) מיתיבי מ) ומעלה מעל בה' לרבות קדשים קלים שהן ממון בעלים דברי רבי יוסי הגלילי בן עזאי אומר לרבות שלמים אבא יוסי בן דוסאי אומר לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד נב) במאי עסקינן אילימא בזמן הזה הא דומיא קתני אלא פשיטא בזמן שבית המקדש קיים ובמאי עסקינן אילימא בבעל מום הא דומיא דשלמים קתני אלא לאו בתם וש"מ אית ליה לכהן זכייה בגוויה נג) **שפיר.** משום הכי אינטריך קרא למעוטיה דלא נד) נפיק משלגה [דברים יג] ולא שלג שמים נה) דהאי לאו שלג שמים הוא דזכה כהן בגוויה. ל"א אלא פשיטא בתם [ג] והא מעטיו לה בתמורת בהמתה אלמא ממונא דכהן הוא ומיפרשא נמי בלישנא קמא מדמלאיטעריך למכתב בהמתה ולא נפקא ליה מהאלה שמע מינה אלא ליה לכהן זכייה בגוויה מחיים: **ברכות קדשים קלים.** שאם הפקיד שלמים לו מוכיר לו מעשר אצל תביהו וכפר ונשבע והודה משלם קרן וחומש וקרבן שבועת הפקדון לפי שהם ממונו וקרינא ביה וכחם בעמיתו [ויקרא ה]: **בן עזאי אומר ברכות שלמים.** קאמי דודאי הן ממונו אכל מעשר לא דאיהו לאו ממונו הוא נה) ולא יכול למוכרו מי ולא שמוע לה אם ולא בעל מום וכהי מפרש בפרק מרבעה אמות מזיקין [ב"ק יג.]: **לא אמר בן עזאי אלא בבכור.** שהפקיד נו) [כהן בכורו] אצל אחר וכפר ונשבע מ)(והודה) אצל שלמים נז) לא היה ממונו הוא ואחילא עלייהו קדושה שטעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ומעשר נמי לא הוא ואינו יכול למוכרו והכי מפרש בפרק קמא דמזיקין [ב"ק יב ע"ב]: **מה דומיא דשלמים קתני.** ושלמים בזמן הזה ליכא: **נה) דאי בבעל מום מה דומיא דשלמים קתני.** ושלמים ודאי שלמים תמימים קא מרכי דתמונון הוא דאין בהם מום כלל ולגופו בין הם לבעל מום משום דהם איכא לתימר לא זכי ביה כהן אלא משלמן גבוה והיינו מהקטרת אימורים ובעל מום דלית ביה הקרבה זכי ליה רחמנא מיד אכל גבי שלמים דישראל ליכא לתימר ישראל משלמן גבוה נו) זכי הלכך לא שנא בעלי מומין מחיים זכי בהו: **אלא לאו בכסף.** וקא מחייבי לכופר נז)ובכבור כהן שבועה אלמא ממונא דכהן הוא מ) [ד"מ](ובכבור):

מסורת הש"ס

א) [ע"ל ה: ב"ק יג. בכורות נב. נא.]: ב) [ובמשנה דיבמות מ"ח] ובחברו זה אם זה אלא משום מסקנא דבא ס"ק ע"א אלא מיסוק ומשמרכון זה אם זה נקט לכ מפרש"מ המפנה כיבר ליפנות משמרכון אל"ז ומש"ם בגיטין מב ב"כ ע"ל ע"ל הגלין]. ד) רש"ק ס"מ דוכי כבו אני ב"ק ותני הוא בלא מוכני ולאי מוכני לעולם כו: ה) מנהדרין קנ: ב"מ. ו) מנהדרין כ.. ז) ב"ל מכמתה. ח) בכורות נא. ט) [ב"ק ע"ב ע"ל ע"ל ע"ל